

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118203392
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4118203392.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcov: 1. W.. P. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., C. XXX/X, 2. W.. D. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom J.-G. J., X. XXXXX/XB, 3. P. Y., nar. XX. XX. XXXX, J., C. XXX/X, všetci žalobcovia zastúpení JUDr. Alžbeta BORIKOVÁ advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Žilina, Predmestská 57, IČO:47 249 587, proti žalovanému: UNIQA pojišťovna, a. s., so sídlom Praha 6, Evropská 810/136, Česká republika, IČO: 49 240 480, akciovej spoločnosti zapísanej v Obchodnom registri vedenom Mestským súdom v Prahe, oddiel: B, vložka č.: 2012 vykonávajúca podnikateľskú činnosť v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky UNIQA pojišťovna, a. s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava - mestská časť Petržalka, Slovenská republika, IČO: 53 812 948, zastúpený advokátskou kanceláriou PKR Partners, s. r. o., so sídlom Bratislava, Hurbanovo námestie 3, IČO: 35 978 643, o zaplatenie 884,05 eura, o odvolaní žalobcov a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 21. októbra 2021 č. k. 7C/72/2018-604 takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku (I.) p o t v r d z u j e .

Napadnutý výrok o náhrade trov konania (II.) m e n í takto:

Žalobcovia v 1. až 3. rade majú voči žalovanému spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania z titulu nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 7 740 eur v plnom rozsahu.

Žalovaný má voči žalobcom v 1. až 3. rade nárok na náhradu trov konania z titulu nároku na náhradu nákladov za znalecké dokazovanie vo výške 884,05 eura v plnom rozsahu.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovia majú voči žalovanému spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,38%, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 2, § 4 ods. 2, § 7 ods. 1, 6 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Uviedol, že predchodkyňa žalobcov sa žalobou, doručenou súdu dňa 19. 03. 2018, domáhala zaplatenia sumy 16.649,05 eura spolu s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 12.594 eur od 16. 12. 2017 do zaplatenia, a s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4055 eur od 21.01.2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 05. 10. 2015

na ulici K. v L., došlo k dopravnej nehode zavinennej vodičom D. V. na vozidle zn. E. Rapid EVČ: J pri ktorej bola ako chodkyňa zrazená a utrpela mimoriadne vážne zranenia s extrémne dlhou dobou liečenia a závažnými trvalými následkami. Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Škoda RAPID EVČ: J bolo v čase dopravnej nehody uzatvorené u žalovaného pod č. poisťnej zmluvy 9340046766, poisťnú udalosť žalovaný eviduje pod PU č. 9108574115. Zavinenie poisteného žalovaného je právoplatne deklarované v uznesení Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 12.01.2017 č. 2Pv/592/15-4403-30 o schválení zmieru. Žalobkyňa si u žalovaného okrem iného uplatnila aj nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa znaleckého posudku MUDr. Slavomíra Kovalčíka č. 220/2017 zo dňa 17. 01. 2017, na základe ktorého bolo sťaženie spoločenského uplatnenia okrem psychických porúch ohodnotené počtom bodov 2170 bodov. Nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia jej vznikol v roku 2017, preto sa použije hodnota jedného bodu platná pre rok 2017, t. j. 18,24 eura, a preto náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje 39 581 eur. Za predmetný znalecký posudok zaplatila znaleckú odmenu vo výške 386,05 eura. Predmetný nárok si uplatnila u žalovaného prostredníctvom spoločnosti LITIS odškodnenie, s. r. o., a to listom zo dňa 22. 11. 2017 s lehotou na plnenie do 15. 12. 2017, pričom žalovaný uhradil len časť uplatneného nároku v rozsahu 900 bodov, t. j. vo výške 15 894 eur a to ešte dňa 07. 03. 2017 na základe predbežného posudku súdneho znalca zo dňa 10. 01. 2017. Listom zo dňa 14. 12. 2018 priznal žalobkyni náhradu v rozsahu 650 bodov, t. j. vo výške 11 479 eur a vo zvyšku uplatnený nárok zamietol. Ďalej si u žalovaného uplatnila nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa znaleckého posudku súdnej znalkyne MUDr. Viery Horváthovej č. 13/2017, znalkyňa z odvetvia psychiatria, na základe ktorého bolo sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne čo do psychických porúch ohodnotené počtom bodov v súčte 195 bodov. Za tento znalecký posudok zaplatila dňa 02. 12. 2017 znaleckú odmenu vo výške 498 eur. Keďže nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia jej vznikol v roku 2017, použije sa hodnota jedného bodu platná pre rok 2017, t. j. 18,24 eura, a preto náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, čo do psychických porúch predstavuje sumu 3 557 eur. Predmetný nárok si uplatnila listom zo dňa 20. 12. 2017 s lehotou na plnenie do 20. 01. 2018, do ktorej lehoty žalovaný nereagoval. Žalobkyňa si uplatňuje v konaní zaplatenie sumy 16 649 eur, ktorá predstavuje nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa znaleckého posudku č. 220/2017 vo výške 12208 eur, poplatok za vyhotovenie znaleckého posudku č. 220/2017 vo výške 386,05 eura, nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa znaleckého posudku č. 13/2017 vo výške 3 557 eur, poplatok za vyhotovenie znaleckého posudku č. 13/2017 vo výške 498 eur. Okrem toho si uplatnila aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 12 594,05 eura od 16. 12. 2017 (t. j. deň nasledujúci po dni splatnosti lehoty poskytnutej žalobkyňou v prvom uplatnení) a zo sumy 4055 eur od 21. 01. 2018 (t. j. deň nasledujúci po dni splatnosti lehoty poskytnutej žalobkyňou v druhom uplatnení) a to až do zaplatenia.

1.2. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 17. 12. 2019 č. k. 7C/72/2018-463, ktorým vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie sumy 6 623 eur, úroku z omeškania vo výške 0,05% ročne zastavil, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 117 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 183 eur od 16. 12. 2017 do 17. 10. 2019, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1004 eur od 18. 10. 2019 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3 557 eur od 21. 01. 2018 do 06. 08. 2018, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 113 eur od 07. 08. 2018 do zaplatenia, výrokom III. žalobu vo zvyšku zamietol a výrokom IV. rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 7,02%. Proti predmetnému rozsudku, čo do zamietajúcej časti, podala predchodkyňa žalobcov odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením dňa 20. 05. 2021, č. k. 9Co/67/2020-555 tak, že rozhodol o pokračovaní s nástupcami po žalobkyni a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku, čo do zaplatenia sumy 884,05 eura a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Predmetom sporu tak zostal nárok na zaplatenie sumy 884,05 eura, ktorá suma predstavuje náhradu nákladov za vypracovanie dvoch znaleckých posudkov, a to za vyhotovenie znaleckého posudku č. 220/2017 vo výške 386,05 eura a znaleckého posudku č. 13/2017 vo výške 498 eur. Súd prvej inštancie tento nárok posúdil v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako náhrada nákladov spojená s uplatnením pohľadávky.

1.3. Preskúmaním požadovaného nároku aj s poukazom na zákonnú úpravu zákona č. 437/2004 Z. z. súd prvej inštancie konštatoval, že tieto náklady neboli účelne vynaložené, keď predchodkyňa žalobcov mala postupovať v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. a v prípade, keď by vznikli dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo sťaženia spoločenského uplatnenia, postupovať tak, že vo veci sa dá vypracovať znalecký posudok. Tieto náklady tak súd vyhodnotil ako neúčelné na

uplatnenie si nároku. Uvedené vyplýva aj z vyjadrenia predchodkyne žalobcov zo dňa 04. 07. 2018, ktorá sama potvrdila, že vo veci si nedala vypracovať lekársky posudok z dôvodu, že ako poškodená má právo dať si vyhotoviť znalecký posudok namiesto lekárskeho posudku. Uviedla, že v danom prípade ide o hospodárne zvolený postup, pretože nie je schopná navštevovať lekárov, pokiaľ nejde o kritický a život ohrozujúci stav. Zároveň z dôvodu zložitosti veci oslovila súdnych znalcov ako osoby, ktoré lepšie poznajú zásady zákona č. 437/2004 Z. z. ako bežní lekári. Znalec MUDr. Kovalčík vycestoval zo Žiliny do Bratislavy, aby ju osobne vyšetril a detailne popísal obmedzenia hybnosti končatín. Taktiež znalkyňa MUDr. Horváthová ju osobne navštívila, kde ju vyšetrila a svoje závery popísala do znaleckého posudku. Uviedla, že tie trvalé následky, ktoré si uplatnila, nebolo možné zodpovedne obodovať bez osobného vyšetrenia. Keďže v súvislosti s mnohými položkami SSU nenavštivovala lekárov, pretože bolo nutné pri jej zdravotnom stave primárne liečiť závažnejšie ochorenia, nemá k dispozícii ani rozsiahle lekárske správy. Inak povedané, trvalé následky popísané v znaleckých posudok sa zväčša nepopisujú v lekárskech záznamoch žalobkyne, čo však neznamená, že neexistujú. Pokiaľ by za takého stavu vydal lekárske posudok nejaký lekár, pričom forma lekárskeho posudku je daná tlačivom, kde sa uvádzajú len čísla položiek a body, bez akéhokoľvek zdôvodnenia, žalovaný by bezpochyby takéto lekárske posudky neuznal. Uvedené konštatovanie predchodkyne žalobcov nie je dostatočným argumentom, aby súd priznal tento nárok. Tak ako upravuje zákon č. 437/2004 Z. z. v § 3 ods. 2 a 4 ods. 2 náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku. Až následne, ak by vyvstali pochybnosti po vypracovaní lekárskeho posudku o jeho správnosti si mala dať vypracovať znalecký posudok. Argument, že by sa navýšili trovy nemožno len tak predpokladať. S týmto vyjadrením predchodkyne žalobcov sa súd nestotožnil a preto nárok o zaplatenie sumy 884,05 eura zamietol, keď súd vyhodnotil postup predchodkyne žalobcov za rozporný so zákonom č. 437/2004 Z. z., ktorý presne upravuje, ako v takomto prípade postupovať. Tento nárok tak súd považuje za nedôvodný a neúčelne vynaložený. Zároveň možno tvrdiť, že vypracovaním lekárskeho posudku by predchodkyňa žalobcov nemuseli vzniknúť náklady v takej výške, ako si uplatnila. Uvedený postup považoval súd prvej inštancie aj za nevhodný. Čo sa týka námietky žalovaného, že nie je pasívne legitimovaným s poukazom na § 4 ods. 2 zákona o PZP, súd sa s týmto nestotožnil, nakoľko tento nárok je príslušenstvom k nároku na náhradu škody, ktoré plnenie poisťovňa uhradza.

1.4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 CSP. Predchodkyňa žalobcov sa domáhala zaplatenia sumy v časti istiny pôvodne 16649,05 eura. V časti 6 623 eur, v ktorej bolo konanie zastavané pre späťvzatie žaloby z dôvodu plnenia žalovaným, procesne zaviniel zastavenie konania žalovaný, ktorý plnil po podaní žaloby, a preto v tejto časti majú nárok žalobcovia na náhradu trov konania voči žalovanému. Rovnako tak majú žalobcovia nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k sume 1 117 eur, v ktorej vyhovujúcej časti mala úspech predchodkyňa žalobcov, keďže v tejto časti bolo jej žalobe vyhovené a rovnako aj ohľadne sumy 8 025 eur (8 909,05 - 884,05), v ktorej časti súd žalobu zamietol, nakoľko tak, ako odvolací súd uviedol, že zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od znaleckého posudku (čo je i tento prípad vo vzťahu k nároku na SSÚ), pretože v týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe znaleckej činnosti. Z uvedeného súd konštatoval, že aj v časti, v ktorej súd žalobu zamietol okrem nároku na zaplatenie sumy 884,05 eura majú žalobcovia úspech. Neúspech žalobcov hodnotí súd v časti 884,05 eura ako príslušenstva pohľadávky. Súd aplikoval zásadu úspechu a neúspechu, a keďže v danom prípade nejde o plnenie za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia ale o príslušenstvo v podobe náhrady nákladov, ktoré vznikli v súvislosti s uplatnením si pohľadávky, zamietnutím žaloby v tejto časti išlo o neúspech žalobcov. Úspech žalobcov tak predstavuje 94,69% a úspech žalovaného 5,31%, v dôsledku čoho čistý úspech žalobcov predstavuje 89,38% a v takomto rozsahu im súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému. Žalovaný vzniesol námietku, aby žalobcovia niesli tie trovy, kde nárok žalobcov bol rozporovaný a následne nepriznaný žalobcom na základe právneho posúdenia, t. j. nie všetky nároky na plnenie mali závisieť od znaleckého posúdenia, ale niektoré uplatnené záviseli od právneho posúdenia a tie, ktoré boli spochybnené a nepriznané, tak v danej časti by mal mať úspech žalovaný. Súd sa s touto námietkou nestotožnil, nakoľko v poradí v 1. rozsudku bol riešený úspech neúspech s poukazom na zamietnutú časť žaloby, pričom z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplynulo, že v tomto prípade, kde výška plnenia závisela od znaleckého posudku, treba považovať za plný úspech požadovaného nároku.

2. Proti tomuto rozsudku, v rozsahu výroku o nároku na náhradu trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že súd prvej inštancie jednak nesprávne vypočítal pomer úspechu jednotlivých strán a zároveň nezohľadnil ďalšie jeho čiastkové úspechy v rozsahu ktorých nemožno pozerat' na žalobcov ako procesne úspešných. Poukázal na to, že predmetom konania je žaloba o zaplatenie sumy 16 649,05 eura, žalobkyňa bola úspešná v časti 6 623 eur, v ktorej bolo konanie zastavané z dôvodu späťvzatia žaloby, ku ktorému došlo z dôvodu plnenia a v časti 1 117 eur, ku zaplateniu ktorých bola zaviazaná spoločnosť UNIQA pôvodným prvoinštančným rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť. Žalobkyňa tak bola úspešná v časti 7 740 eur. Na druhú stranu, súd prvej inštancie prišiel k záveru, že žalovaný bol úspešný v časti 884,05 eura, t. j. v časti nepriznaných nákladov vynaložených na vypracovanie znaleckých posudkov. Je preto presvedčený, že pomer úspechu strán mal súd počítat' zo sumy 8 624,05 eura (t. j. 7 740 eur + 884,05 eura ako súčet častí, v ktorých bola úspešná tak pôvodná žalobkyňa, ako i žalovaný). V takom prípade úspech žalovaného predstavuje 10,25% a úspech žalobcov predstavuje 89,75%. Čistý úspech žalobcov tak predstavuje maximálne 79,5%. Súd prvej inštancie nesprávne počítal s tým, že žalobcovia boli procesne úspešní aj v časti 8 025 eur. Keď nárok závisí od znaleckého posudku, v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, vzhľadom na znalecké závery, sa na žalobcu nehľadí ako na procesne neúspešného, ale nehľadí sa na neho v tejto časti ani ako na procesne úspešného, a preto má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu výlučne z priznanej sumy. Súd prvej inštancie tiež nezohľadnil ďalšie jeho čiastkové úspechy, resp. neúspech žalobcov, a preto čistý úspech žalobcov predstavuje 2,5%. Napadnutý rozsudok v rozsahu jeho výroku o nároku na náhradu trov konania predstavuje iba mechanické rozhodnutie bez komplexného zhodnotenia veci v jej širších súvislostiach. Súd prvej inštancie si závery odvolacieho súdu uvedené v jeho uznesení nesprávne vysvetlil. Považuje za nesprávne posúdenie úspechu vo veci ohľadom sumy 8 025 eur, keď ho súd zaťažil procesnou zodpovednosťou za nesprávne právne posúdenie výsledkov znaleckej činnosti zo strany pôvodnej žalobkyne (resp. jej právneho zástupcu). Čiastočný neúspech pôvodnej žalobkyne totižto nezávisel od záverov znaleckej činnosti, ale od právneho posúdenia veci. Znalec Kovalčík v znaleckom posudku hodnotil položku č. 386 - amputácia pravej dolnej končatiny v rozsahu 900 bodov, ako i položku 433a - hypertrofické jazvy na pravej dolnej končatine v rozsahu 100 bodov. Okresný súd po zohľadnení § 9 ods. 7 zákona o náhradách v spojení s § 10 ods. 8 zákona o náhradách dospel k právnenému záveru, že za poškodenie zdravia súvisiaceho s pravou dolnou končatinou patrí pôvodnej žalobkyňi náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 900 bodov. Posúdenie otázky, či bude pôvodnej žalobkyňi priznaná náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia zodpovedajúca 900 alebo 1 000 bodom, nezáviselo od výsledkov znaleckého dokazovania, ale od právneho posúdenia. Pôvodná žalobkyňa si uplatnila nárok v rozsahu, ktorý prevyšoval maximálnu výšku stanovenú zákonom, a tak žalobcovia musia niesť zodpovednosť za svoje rozhodnutie. Ďalej uviedol, že trvá na tom, že v časti 1 824 eur (t. j. 100 x 18,24 eura) je potrebné pozerat' na neho ako na úspešnú stranu. Pôvodná žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s poškodením chrbtice v rozsahu 450 bodov (t.j. 2 x 225 bodov). Zákon o náhradách pritom vyslovene uvádza, že položku č. 304c je možné hodnotiť v rozsahu 190 - 390 bodov. Maximálna náhrada za stredne ťažké poúrazové obmedzenie chrbtice tak predstavuje 390 bodov. Žalobkyňi bola kontrolným znaleckým posudkom priznaná náhrada zodpovedajúca 300 bodom. Pôvodná žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s poškodením chrbtice v rozsahu prevyšujúcom maximálnu vrchnú hranicu za položku č. 304c určenú zákonom o náhradách, čo predstavuje rozdiel 60 bodov (450 - 390 bodov). Rozporuje tak, že by mal byť považovaný za neúspešného v rozsahu 60 bodov, t. j. v rozsahu rozdielu medzi pôvodnou žalobkyňou uplatnenou náhradou a maximálnou možnou náhradou podľa zákona o náhradách. Trvá tak na tom, že v časti 1 094,40 eura (t. j. 60 x 18,24 eura) je potrebné pozerat' sa na neho ako na úspešnú stranu. Vzhľadom na uvedené, trvá na tom, že ho treba považovať za úspešného v časti 3 802,45 eura (t.j. 884,05 eura + 1 824 eur + 1 094,40 eura). Ďalej uviedol, že položku č. 256 - ťažkosti po ťažkých zraneniach iných častí tela bez bližšieho objektívneho nálezu (napr. fantómové bolesti) môže hodnotiť lekár /znalec v odbore psychiatria. Znalec Kovalčík nie je psychiater, a preto uvedené nebol oprávnený hodnotiť. V čase podania žaloby táto položka nebola preukázaná. Po tom, ako túto položku ohodnotila oprávnená osoba (t.j. znalecká organizácia), obratom poskytol pôvodnej žalobkyňi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v priznanom rozsahu a pôvodná žalobkyňa po tom, ako jej táto položka bola uhradená, vzala žalobu v tomto rozsahu späť. K úhrade tejto položky z jeho strany tak došlo po tom, ako pôvodná žalobkyňa tento svoj nárok riadne preukázala. Preto zodpovednosť za zavinenie zastavenia konania by mali niesť žalobcovia. Úspech žalobcov by tak mal byť o 1 824 eur (t.j. 100 bodov x 18,24 eura) nižší, ako konštatoval súd prvej

inštancie. Žalobcovia tak boli úspešní v rozsahu 5 916 eur, a nie v rozsahu 7 740 eur (t.j. 7 740 eur - 1 824 eur), a naopak, úspech žalovaného o 1 824 eur vyšší, t. j. bol úspešný v časti 5 626,45 eura. Vzhľadom na uvedené, má za to, že žalobcovia boli úspešní v časti 5 916 eur a on bol úspešný v časti 5 626,45 eura. Vo zvyšnom rozsahu (t.j. 5 106,60 eura) nie je možné považovať žalobcov za procesne neúspešných, a to napriek tomu, že žaloba bola vo zvyšku zamietnutá. V takom prípade úspech žalobcov predstavuje 51,25% a úspech žalovaného predstavuje 48,75%. Čistý úspech žalobcov tak predstavuje 2,5%. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobcovia majú spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 2,5%.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalobcovia, namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozhodnutia uchýlil k strohému konštatovaniu, že náklady na vyhotovenie znaleckých posudkov neboli účelne vynaložené a ich predchodkyňa mala postupovať tak, ako jej to prikazuje zákon v ustanovení § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. Nesúhlasia s nepriznaním nákladov na vyhotovenie znaleckého posudku MUDr. Viery Horváthovej a majú za to, že súd nesprávne vyhodnotil špecifické okolnosti predmetného prípadu a nedostatočne odôvodnil nepriznanie týchto nákladov. Pôvodná žalobkyňa bola bezprostredne po prijatí do zariadenia Betánia vyšetrená dňa 25. 02. 2016 psychiatrickou MUDr. Elenou Žigovou, kedy šlo o jej prvé psychiatrické vyšetrenie. Následne bola MUDr. Žigovou vyšetrená ešte dvakrát, a to dňa 13. 06. 2016 a 07. 12. 2017. Potom pôvodná žalobkyňa už psychiatricky vyšetrená nebola žiadnym lekárom. MUDr. Žigová nebola ošetrujúcou lekárkou pôvodnej žalobkyne, pretože táto ju len 3-krát vyšetřila, pôvodná žalobkyňa sa u MUDr. Žigovej neliečila a nepodrobila sa ďalším, resp. pravidelným kontrolám. Z mailovej komunikácie s MUDr. Žigovou, ktorá bola požiadaná o vypracovanie bodového hodnotenia SSU vyplýva, že táto preukázateľne odmietla vypracovanie posudku. Takisto, ak MUDr. Žigová nebola „ošetrujúcou“ lekárkou, nebola oprávnená vydať „len“ lekársky posudok. Preto sa pôvodná žalobkyňa dostala do patovej situácie, kedy nemala žiadneho lekára - psychiatra, ktorý ju liečil. Preto sa logicky obrátila na jediného psychiatra, s ktorým prišla do kontaktu, a to na MUDr. Žigovú. Táto však lekársky i znalecký posudok odmietla vystaviť, preto bola žalobkyňa nútená osloviť iného súdneho znalca, a to MUDr. Horváthovú. Nebolo v silách pôvodnej žalobkyne zákonným spôsobom donútiť MUDr. Žigovú, aby lekársky/znalecký posudok vypracovala. Bolo tak preukázané, že pôvodná žalobkyňa nemala inú možnosť ako vyčíslit' svoj nárok na SSU, jedine vo forme znaleckého posudku MUDr. Horváthovej. Preto sú uplatnené náklady na jeho vyhotovenie účelnými a nevyhnutnými na zistenie výšky pohľadávky. Ďalej uviedli, že majú za to, že nevyhnutnosť a účelnosť vyhotovenia znaleckých posudkov bola v konaní odôvodnená a preukázaná skutočnosťami a dôkazmi, ktorými sú rozsah zranení pôvodnej žalobkyne, imobilita pôvodnej žalobkyne, odbornosť znaleckého posudku, hospodárnosť konania pôvodnej žalobkyne, ako i cena znaleckého posudku. Účelnosť vynaloženia nákladov na vyhotovenie oboch znaleckých posudkov bola v konaní riadne preukázaná a v tomto prípade je spravodlivé náklady na vyhotovenie oboch znaleckých posudkov žalobcom priznať. Navrhli, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť im spoločne a nerozdielne sumu 884,05 eura, ako i prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrili žalobcovia, majú za to, že námietky žalovaného v ním podanom odvolaní nie sú dôvodné. V zmysle odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorého právnym názorom je prvoinštančný súd viazaný, prvoinštančný súd rozhodol správne, keď sťaženie spoločenského uplatnenia bral ako jeden celok, ktorý závisel od znaleckého posúdenia, a z tohto celku bol ustálený procesný úspech, resp. neúspech strán sporu. Poukázali na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 399/2019 zo dňa 20. 04. 2020, kde z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že pri posudzovaní nároku je dôležité vychádzať zo skutočnosti, že v konaní je potrebné rozlišovať hlavné základné nároky a následne výšku priznaného nároku.

5. K odvolaniu žalobcov sa písomne vyjadril žalovaný, udávajúc, že mu z odvolania žalobcov nie je zrejmé, v čom majú spočívať nesprávne skutkové zistenia (keďže tieto nie sú v odvolaní žalobcov namietané), ani v čom má spočívať nesprávne právne posúdenie veci. Odvolanie žalobcov je zmätočné, keďže žalobcovia ho podali z dôvodov podľa § 365 písm. f) a h) CSP, avšak z odôvodnenia odvolania žalobcov sa skôr zdá, že odvolacím dôvodom má byť dôvod podľa § 365 písm. b) CSP. Má za to, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom odôvodnil, prečo náklady vynaložené na vypracovanie znaleckých posudkov nepovažoval za účelne vynaložené a žalobu v tejto časti zamietol. Súd pritom

nie je povinný reagovať na každé jedno tvrdenie strany v konaní, je však povinný vysporiadať sa s podstatnými námietkami žalobcov, čo aj urobil. Trvá na tom, že pôvodná žalobkyňa si mala dať vypracovať lekárske posudky. Iba v prípade, ak by boli vznikli pochybnosti o správnosti lekárskeho posudku, tak následne si mohla nechať vypracovať aj znalecký posudok. Zákom predpokladaný postup pôvodná žalobkyňa nedodržala, a preto náklady na vypracovanie znaleckých posudkov nemôžu byť účelne vynaložené. Poukázal na to, že po vrátení veci odvolacím súdom žalobcovia začali najmä tvrdiť, že posudzujúci lekár (MUDr. Žigová) odmietol vypracovať pre pôvodnú žalobkyňu lekárske posudky, a preto bolo nevyhnutné nechať si vypracovať znalecký posudok. Zmena argumentácie je zo strany žalobcov účelová a súd prvej inštancie by na dôkazné prostriedky produkované zo strany žalobcov po vrátení veci nemal prihliadať. Argumentácia žalobcov, že pôvodná žalobkyňa bola MUDr. Žigovou vyšetrená iba niekoľko krát, a preto ňou nebola vôbec liečená, vyznieva absurdne. Bolo na žalobcoch, aby preukázali, že MUDr. Žigová, napriek viacerým lekárskeým vyšetreniam, pôvodnú žalobkyňu neliečila. Uvedené žalobcovia nepreukázali, a preto neunesli svoje dôkazné bremeno. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcov, že MUDr. Žigová odmietla vypracovať posudok, ktorý žiadala vypracovať pôvodná žalobkyňa, je potrebné uviesť, že z e-mailu zo dňa 4. októbra 2017 od JUDr. Michala Tomáša vyplýva, že MUDr. Žigová požiadal o vypracovanie znaleckého posudku, a nie o vypracovanie lekárskeho posudku. V konaní tak nebolo preukázané, že by MUDr. Žigová odmietla pre pôvodnú žalobkyňu vypracovať lekárske posudky, keďže o vypracovanie lekárskeho posudku ani nebola požiadaná. Tiež uviedol, že má za to, že rozsah zranení neodôvodňuje odklon od zákonom predpokladaného postupu, kedy sa má najskôr vypracovať lekárske posudky. Zákon o náhradách postup pri vypracovaní lekárskeho posudku, vzhľadom na rozsah zranení, zohľadňuje v § 7 ods. 1, kedy v prípade, že rozsah následkov hodnotí lekár zariadenia zdravotnej starostlivosti a zároveň rozsah hodnotených následkov presahuje 200 bodov, lekárske posudky posudzujú primár príslušného oddelenia ústavnej zdravotnej starostlivosti. Zákon o náhradách tak v prípadoch rozsiahlejších poranení predpokladá ešte posúdenie obodovanej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zo strany primára. Taktiež nesúhlasí s tvrdením, že lekárske posudky neobsahuje zdôvodnenie jednotlivých položiek. Ak by lekárske posudky vypracovával posudzujúci lekár, imobilita pôvodnej žalobkyne by nemohla byť prekážkou, pretože práve posudzujúci lekár najlepšie pozná zdravotný stav poškodeného (v tomto prípade pôvodnej žalobkyne). Namietajú voči argumentácii žalobcov, že by v prípade vyhotovenia lekárskeho posudku namietal závery v ňom uvedené. Ide o hypotetické, ničím nepodložené tvrdenie, ktoré ho vykresľuje ako spoločnosť, ktorá si neplní svoje zákonné a zmluvné záväzky, čo zásadne odmieta. V prípade, že by lekárske posudky boli správne, určite by takýto lekárske posudky nenamietal. Tiež poukázal na to, že pôvodná žalobkyňa si nárok na náhradu za bolesť uplatnila na základe lekárskeho posudku, ktorý jej vypracoval znalec Kovalčík, preto nie je zjavné, prečo pri nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia upustila od tohto postupu a nechala si vyhotoviť znalecký posudok. Neúčelnosť a nevhodnosť vypracovania znaleckého posudku vidí tiež v tom, že v zmysle záverov kontrolného znaleckého posudku sa závery znaleckého posudku - Kovalčík ukázali byť nesprávne. Vo vzťahu k trovám konania uviedol, že akceptuje záver, že v rozsahu, v ktorom posúdenie výšky nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia záviselo od znaleckého dokazovania ho nemožno považovať za procesne úspešné. Má však za to, že v rozsahu, v ktorom posúdenie výšky nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia záviselo od zodpovedania právnych otázok, je potrebné ho považovať za procesne úspešné.

6. K vyjadreniu žalovaného sa opätovne vyjadrili žalobcovia, udávajú, že na svojich doterajších tvrdeniach zotrvávajú. K e-mailu, ktorým bola MUDr. Žigová požiadaná o vypracovanie posudku, uviedli, že MUDr. Žigová odmietla vypracovanie akéhokoľvek posudku, a to i lekárskeho i znaleckého. Nie všetky nároky pôvodnej žalobkyne boli uplatňované na základe znaleckých posudkov, keď na základe znaleckých posudkov boli uplatňované len tie nároky, ktoré boli považované za ťažšie preukázateľné a nejednoznačné, v tom zmysle, že k jednotlivým položkám bolo potrebné uviesť aj zdôvodnenie ohodnotenia tej-ktorej položky a už na počiatku boli pochybnosti o bodovom hodnotení. Žiadny lekárske posudok neobsahuje detailne popis jednotlivých vyšetrení a odôvodnenie počtu bodov, ako aj ďalšie úvahy lekára, resp. znalca, ktorými k bodovému hodnoteniu dospel.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní žalobcov a žalovaného (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcov vo veci samej nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku podľa § 387 ods. 1 CSP je potrebné ako vecne správne potvrdiť. Pokiaľ ide o žalovaným

napadnutý výrok o náhrade trov konania, odvolací súd dospel k záveru o potrebe jeho zmeny, v zmysle ustanovenia § 388 CSP, a to tak, ako vyplýva z výroku tohto rozhodnutia.

8. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že pôvodná žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplata sumy 16 649,05 eura spolu s úrokom z omeškania a náhradou trov konania. Z odôvodnenia žaloby vyplýva, že dňa 05. 10. 2015 došlo k dopravnej nehode zavinenej vodičom D. V., pri ktorej bola žalobkyňa ako chodkyňa zranená, pričom utrpela mimoriadne vážne zranenia s extrémne dlhou dobou liečenia a závažnými trvalými následkami. Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Škoda Rapid EVČ: BL XXXJE bolo v čase dopravnej nehody uzatvorené u žalovaného, ktorý poisťňu udalosť eviduje pod PU č. 9108574115. Zavinenie poisteného škodcu je právoplatne deklarované v uznesení Okresnej prokuratúry Nitra o schválení zmiernu sp. zn. 2Pv/592/15/4403-30 zo dňa 12. 01. 2017. Pôvodná žalobkyňa si u žalovaného, okrem iného, uplatnila nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa znaleckého posudku znalca MUDr. Slavomíra Kovalčíka č. 220/2017, v zmysle ktorého SSÚ žalobkyne bolo ohodnotené počtom bodov 2 170. Výsledná suma náhrady za SSÚ v zmysle tohto znaleckého posudku potom predstavuje spolu sumu 39 581 eur. Za tento znalecký posudok zaplatila žalobkyňa znaleckú odmenu vo výške 386,05 eura. Žalovaný uhradil len časť uplatňovaného nároku na SSÚ v rozsahu 900 bodov, t. j. vo výške 15 894 eur, a to dňa 07. 03. 2017. Na uplatnenie zvyšku nároku na SSÚ reagoval listom zo dňa 14. 12. 2018, v ktorom priznal žalobkyňi náhradu za SSÚ v rozsahu 650 bodov, t.j. vo výške 11 479 eur a vo zvyšku uplatnený nárok žalobkyne zamietol. Žalobkyňa si ďalej uplatnila u žalovaného nárok na náhradu za SSÚ, čo do psychických porúch podľa znaleckého posudku súdnej znalkyne MUDr. Viery Horváthovej č. 13/2017, v zmysle ktorého bolo SSÚ ohodnotené počtom bodov 195, čo predstavuje sumu náhrady vo výške 3 557 eur. Za tento znalecký posudok zaplatila žalobkyňa znaleckú odmenu vo výške 498 eur. Keďže žalovaný odmietol v požadovanom rozsahu žalobkyňi plniť uplatnený nárok, žalobkyňa si spolu so zaplatením žalovanej istiny uplatnila i zaplata úroku z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V priebehu konania (konania odvolacieho), žalobkyňa dňa XX. XX. XXXX zomrela, v dôsledku ktorej skutočnosti odvolací súd uznesením zo dňa 20. mája 2021 č. k. 9Co/67/2020-555, v súlade s ustanovením § 63 ods. 1, 2 CSP, rozhodol, že pokračuje v konaní s právnymi nástupcami neb. žalobkyne, a to jej tromi deťmi ako zákonnými dedičmi, ktorí sa zhodne vyjadrili tak, že navrhli v konaní súdu pokračovať. Predmetom odvolacieho konania je uplatnený nárok na náhradu nákladov za znalecké dokazovanie, v rozsahu nákladov na dva znalecké posudky v celkovej výške 884,05 eura (o ktorom súd prvej inštancie rozhodol svojim druhým rozhodnutím), ako i výrok o náhrade trov tohto konania, keď konanie o nároku pôvodnej žalobkyne na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, v dôsledku absencie odvolania, bolo právoplatne skončené rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 17. decembra 2019 č. k. 7C/72/2018-463.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

12. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo.

10. Preskúmavajúc rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej z hľadiska rozsahu a vymedzených dôvodov podaného odvolania žalobcov, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí uplatneného nároku žalobcov na zaplatenie sumy 884,05 eura je vecne správne.

11. Pokiaľ súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že žalobcami uplatnená náhrada nákladov za znalecké posudky v žalovanej istine je nedôvodná, pretože tieto náklady neboli vynaložené účelne a hospodárne, s takýmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a postup súdu prvej inštancie, ktorý pri posúdení tohto nároku žalobcov dôsledne vychádzal zo zákonného znenia ustanovenia § 7 zákona č. 437/2004 Z. z. považuje odvolací súd za správny.

12. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z.) a až v prípade, že vzniknú dôvodné pochybnosti o správnosti hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môže poškodený, resp. osoba, ktorá za ujmu na zdraví zodpovedá, ako i poskytovateľ náhrady, požiadať znalca o vydanie znaleckého posudku. Zákon v ustanovení § 7 ods. 6 hovorí o dôvodných pochybnostiach o správnosti vyhotovenia lekárskeho posudku a je potrebné, aby tieto pochybnosti mali určitú kvalitatívnu úroveň a boli skutkovo odôvodnené, keď nie je postačujúce, aby tieto boli v rovine subjektívneho popretia správnosti hodnotenia bez toho, aby toto subjektívne hodnotenie nebolo objektívne aj preukázané. Vychádzajúc potom zo zákonného znenia ustanovenia § 7 zákona č. 437/2004 Z. z., v spojení s ustanovením § 4 zákona, ktoré ustanovenia určujú zákonný postup z hľadiska bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia poškodeného, mal odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie za to, že v prípade, že pôvodná žalobkyňa tento postup nedodržala, ňou vynaložené náklady na vyhotovenie znaleckých posudkov, ktorých náhradu si uplatnila v tomto konaní, nemožno vyhodnotiť ako za náklady účelne vynaložené z hľadiska rozhodovania o priznaní ich náhrady. Samozrejme, nemožno prijať taký záver, že by zákonná úprava vylúčila oprávnenie pôvodnej žalobkyne dať si na vlastné náklady a na základe vlastného uváženia vyhotoviť primárne znalecký posudok, pred posudkom lekárskeho, avšak takýto postup žalobkyne z hľadiska posúdenia dôvodnosti ňou uplatňovanej náhrady za vynaložené náklady na znalecké posudky nemožno považovať za hospodárny a účelný a taký, pri ktorom by bolo dôvodné zaviazat' na zaplatenie týchto nákladov žalovaného. V konečnom dôsledku, neúčelnosť tohto postupu pôvodnej žalobkyne potvrdila i tá skutočnosť, že v konaní pred súdom prvej inštancie súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zo znaleckého posudku MUDr. Kovalčika nevychádzal, keď v konaní bol vyhotovený ďalší znalecký posudok. Pokiaľ žalobcovia udávali, že dôvodom takéhoto postupu pôvodnej žalobkyne boli skutočnosti, ako sú rozsah zranení pôvodnej žalobkyne, imobilita pôvodnej žalobkyne, vyššia odbornosť znaleckého posudku, ako i hospodárnosť konania, odvolací súd má za to, že nie je dôvod spochybňovať nezohľadnenie všetkých aspektov a okolností veci pri vyhotovení lekárskeho posudku, ktorý zákon primárne určuje na určenie bodového ohodnotenia poškodenia zdravia, či už vo forme bolestného alebo sťaženia spoločenského uplatnenia, a pokiaľ by bolo dôvodné vopred predpokladať to, že takýto lekárske posudok nebude komplexne vystihovať poškodenie zdravia formou bodového ohodnotenia, takáto zákonná úprava by bola neudržateľná, čo sa však v praxi nepotvrdilo. Vo všeobecnom aspekte sú lekárske posudky relevantným dokladom o výške bodového ohodnotenia konkrétneho poškodenia zdravia. Pokiaľ žalobcovia udávali, že MUDr. Žigová odmietla vypracovanie lekárskeho posudku, podľa názoru odvolacieho súdu, takýto záver zo žalobcami predloženého dokladu - mailovej komunikácie z októbra 2017 nevyplýva, keď z jeho obsahu je zrejmé, že zástupca pôvodnej žalobkyne požiadal o možnosť znaleckého posúdenia sťaženia spoločenského uplatnenia pre pôvodnú žalobkyňu, a nie o možnosť vyhotovenia lekárskeho posudku, a v tomto kontexte potom nie je možné konštatovať, že MUDr. Žigová vyhotovenie lekárskeho posudku odmietla. Rovnako, pokiaľ žalobcovia udávali, že ich právna predchodkyňa sa dostala do patovej situácie, kedy nemala žiadneho lekára - psychiatra, ktorý ju liečil, odvolací súd poukazuje na to, že osobou, ktorá pre účely určenia miery sťaženia spoločenského uplatnenia vydáva lekárske posudky, je posudzujúci lekár, ktorým je ten lekár, ktorý ako posledný liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví. Podľa názoru odvolacieho súdu, zo skutkových okolností prezentovaných žalobcami niet žiadneho opodstatneného dôvodu na konštatovanie toho, že pôvodná žalobkyňa takého lekára nemala a že ním nemohla byť MUDr. Žigová.

13. S ohľadom na vyššie konštatované, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vo veci postupoval správne a z vykonaných dôkazov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd preto rozsudok súdu

prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. Predmetom prejednávania odvolacieho súdu bol i žalovaným odvolaním napadnutý výrok o trovách konania, pričom odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý výrok o náhrade trov konania je potrebné v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmeniť tak, ako vyplýva z výroku tohto rozhodnutia. Odvolací súd už vo svojom skoršom rozhodnutí konštatoval, že i pri rozhodovaní vo veci, v ktorej výška plnenia závisí od znaleckého posudku (v danej veci vo vzťahu k nároku na SSÚ) je potrebné uplatniť zásadu úspechu, čo následne správne interpretoval i súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. V takomto prípade sa úspech vo veci skúma, čo do právneho základu, a nie čo do výšky priznaného nároku a plná náhrada trov konania je potom priznaná výlučne z prisúdenej sumy. Touto sumou v prípade žalobcov je suma 7740 eur, predstavujúca jednak súdom prvej inštancie priznané plnenie pôvodnej žalobkyni, ako i suma, v rozsahu ktorej pôvodná žalobkyňa vzala žalobu späť pre správanie sa žalovaného formou plnenia. Pokiaľ súd prvej inštancie potom konštatoval, že žalobcom je dôvodné priznať nárok na náhradu trov konania i zo sumy 8 025 eura, v rozsahu ktorej sumy bola ich žaloba zamietnutá, takéto konštatovanie súdu prvej inštancie nie je správne, keď tak ako odvolací súd uviedol vyššie, nesporne je namieste uplatniť zásadu úspechu žalobcov v tomto konaní, keď čo do základu uplatneného nároku boli úspešní, avšak z hľadiska výšky priznaného plnenia je potrebné vychádzať z priznanej sumy, ktorou je v tomto prípade suma 7 740 eur. Tomuto záveru odvolacieho súdu potom korešponduje výrok o nároku žalobcov na náhradu trov konania voči žalovanému z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 7 740 eura, ktorý im odvolací súd priznal v plnom rozsahu. Na druhej strane, žalovaný bol nesporne úspešný vo vzťahu k zamietnutému nároku žalobcov na náhradu nákladov na znalecké posudky, ktorý nárok predstavoval sumu 884,05 eura, pričom posúdenie výšky tohto plnenia nezáviselo ani od znaleckého posudku a ani od úvahy súdu, aplikujúc potom zásadu úspechu žalovaného v konaní vo vzťahu k tomuto nároku, odlišnému a oddeliteľnému od nároku na náhradu SSÚ, rozhodol odvolací súd tak, že nárok na náhradu trov konania priznal vo vzťahu k nároku na náhradu nákladov za znalecké posudky vo výške 884,05 eura žalovanému ako plne úspešnej strane sporu vo vzťahu k tomuto nároku, a to v plnom rozsahu. Odvolací súd, z hľadiska odlišnosti a oddeliteľnosti uplatnených nárokov na plnenie v kontexte rozhodovania o trovách konania, zvolil rozhodovanie o trovách konania formou dvoch samostatných výrokov, vyjadrujúcich mieru úspechu strany sporu vo vzťahu ku konkrétnemu nároku prehľadnejšou formou rozhodovania ako formou jedného výroku rozhodnutia. Vo vzťahu k námietkam žalovaného v podanom odvolaní, že vo vzťahu k nároku na SSÚ výška plnenia závisela nielen od znaleckého posudku, ale i od právneho posúdenia veci súdom, odvolací súd udáva, že priznané plnenie pôvodnej žalobkyni vychádzalo v celom rozsahu priznania zo znaleckého posudku č. 27/2019, na ktorý je potrebné nahliadať komplexne, keď práve z hľadiska námietok vo vzťahu k znaleckému posudku MUDr. Kovalčíka bol vyhotovený v zmysle zadania súdu nový znalecký posudok, z ktorého súd prvej inštancie v celom rozsahu vychádzal a potom podľa názoru odvolacieho súdu je dôvodné ustáliť, že výška plnenia závisela od znaleckého posudku, podporne udávajúc i to, že nie je dôvodné pôvodnú žalobkyňu zaťažovať zodpovednosťou za to, či znalec vyhotovil znalecký posudok správne alebo nie, a teda (ako už skôr konštatoval odvolací súd) za predvídanie znaleckej činnosti.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP, a keďže v odvolacom konaní boli strany sporu úspešné pomerne, rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).